

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

L. S. Felix III. Anno Christi 483. Zenonis Imp. 10. Odoacris Regis 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

L.

S. FELIX III.

ANNO CHRISTI 483.
ZENONIS IMP. IO. ODOACRIS
REGIS 8.

Bar. an. 483. §. 16. 19. Pag. §. 3. **F**ELIX III. Romanus, Patre Felice Presbytero natus, S. Gregorii Magni atavus, anno 483. VIII. Idus Martias summum Pontificatum accepit. (1) Quo initio Zenonis *Henoticum* rejecit, ac totis viribus incubuit, ut aberrantem Imperatorem in viam revocaret. (2) Removit à munere Episcopali, & à piorum societate Vitalem Troëntinum, & Misenum Cumanum Episcopos, convictos prævaricationis, quod cum eos Constantinopolim legâisset ad agenda rem Ecclesiæ contra Hæreticos, & Acacium coërcendum, non solum mandata non fecissent, sed iis contraria. Mox Acacium ipsum Petro Mongo, ac Fulloni obstinatè faventem, unà cum illis, anathemate confixit; & Fullonem quidem non modò ut invasorem Ecclesiæ Antiochenæ,

Bar. an. 484. §. 12. 16. 98. Pag. §. 3 4.

chenæ, hæreticúmque Eutyrianum, Bar. an.
 sed etiam tanquam Apollinaristam, 483. §.
 Sabellianum, ac Theopaschitam, quod 53.
 vocem ὁ σωτηρὸς διὰ ἡμῶν, qui cruci-
 fixus es pro nobis, Trifagio addidisset.
 (3) Neque inter difficilia hæc Eccle-
 siæ Orientalis negotia oblitus est Ec-
 clesiæ Africanæ, quam Hunnericus
 Vandalorum Rex vexabat crudelissi-
 mē. Nam & scripsit ad Zenonem,
 ut apud eum ageret, ne ulterius sæ- An. 487.
 viret in Christianos, celebratōque §. 1. &
 Romæ Concilio regulas edidit de 492. §. 1.
 recipiendis lapsis in persecutione ea. Pag. §. 2.
 Anno 492. V. Kal. Martias corporis
 vinculis exsolutus ad Superos evola-
 vit, administrato Pontificatu per an-
 nos octo, menses undecim, dies decem
 septémque.

ANNOTATIONES.

(1) Felixne tertius, an quartus Gregorii
 Magni atavus fuerit, dubitatur. Joannes
 Diaconus, qui hortatu Joannis VIII. scrip-
 sit vitam S. Gregorii, quartum fuisse asserit
 cap. 1. Ejus sententiam probant Monachi
 Congregationis S. Mauri in vita Gregorii
 Papæ I. inserta tomo quarto Operum ejus-
 dem Gregorii: rejicit Baronius in annotat.
 ad Martyrolog. V. Kal. Mart. tum in An-
 naliibus ad an. 492. §. 1. & Bollandus ac

diem 25. Februarii §. 1. num. 4. pag. 503.
Nam Felix IV. fuit Samnis natione, patriâ Beneventanus; at Felix III, Romanus. Atqui certum atque indubitatum est, S. Gregorium non ex Samnitibus originem ducere, sed ab antiquis Romanis senatoribus. Id quod ipse Joannes Diaconus sine ulla dubitatione confirmat: dicit enim Gregorium genere Romanum. Præterea, ut subjicit Bollandus, si anni ab obitu Felicis IV. numerentur, usque ad electionem S. Gregorii Papa jam tunc senis tantum 60. invenientur, quibus includi nequeunt quinque generationes ab atavo ad atnepotem statuenda: haberi autem poterunt, si anni circiter 100. interponantur, qui fere fluxerunt ab obitu S. Felicis III. usque ad S. Gregorii Pontificatum.

(2) *Henoticum*, Græce *ἑνωτικόν*, Latine *Unitivum*, est edictum annitente Acacacio Episcopo Constantinopolitano promulgatum à Zenone anno 482. ad pacem conciliandam inter Catholicos ac Eutychianos. Decernit, ut aliud non admittatur Symbolum, quàm Nicænum. approbat duodecim capitula seu anathematismos S. Cyrilli: Nestorium, Eutychem, eorūque sectatores plectit anathemate; omnino autem filiet de Concilio Chalcedonensi, editaque ab eo Fidei definitione, de epistola S. Leonis ad Fla.

Flavianum, deque voce *ex duabus*, seu *in duabus*, quâ voce hæresis Eutychniana prostrata est, ut dictum est in annotatione 4. ad S. Leonem I. Quo silentio cum Eutychnianis faveret, & Chalcedonensem Synodum dolose oppugnaret, inde factum est, ut Ecclesia *Henoticum* semper improbaverit, licet non tam aperte Zenone vivo. Baronius ad an. 482. §. 26.

(3) Trisagium hymnus est notissimus à voce ἅγιος ter repetita hoc modo: ἅγιος ὁ θεὸς ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς: *Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis miserere nobis.* Hujus origo illa fuit. Cum terra motu Constantinopolis quateretur, populusque in campo oraret, infantulus toto populo spectante cum Proclo Civitatis Episcopo in Cælum per unam horam raptus est, ibique hujusmodi didicit hymnum. Rursusque descendens nuntiavit que in æthere audièrat, dicens de Cælo quasi de multitudine psallentium hujusmodi laudes insonasse auribus suis, dictumque sibi, ut eam laudationem populo indicaret. Quam ubi populi inceperant, civitatem receperunt, Deoque per hujusmodi laudem propitio factò, ab imminente ira libertati sunt. Hæc Felix III. epist. 3. ad Petrum Fullonem, apud Labbeum tom. 4. Conc. pag. 1063. Scribit idem &

Nicephorus lib. 14. cap. 46. additque, post
 rum post allatum nuntium statim animam
 e spirasse, & Imperatorem Theodosium iur-
 sisse, *ut per Orbem omnem divinus hym-
 nus iste concineretur.* Ex eo tempore in
 Ecclesia tum Orientali, tum Occidentali
 magno cum fructu usurpari ceptus aver-
 runcandæ iræ divinæ. Vide Petavium
 Theologicorum dogmatum tom. 4. lib. 5.
 cap. 4.

Baronius historiam hanc confert in an-
 num 446. narratque §. 5. & ad an. 492.
 §. 40. subjungit, ideo Trifagium Græci
 cani solitum in Parasceve, cum Sancta
 Crux adoratur, sine additamento; *Qui
 crucifixus es pro nobis*, ut quâ lingua à
 Petro Fullone hæresis Trifagio inserta est,
 eadem ab Catholicis redargueretur.

LI.

S. GELASIUS I.

ANNO CHRISTI 492.

ANASTASII IMP. 2. ODOACRIS
 REGIS 17.

Bar. an.
 492. §.
 6. 7. Pag.
 §. 3.

GELASIUS Valerii filius Afer
 anno 492. VI. Nonas Mart.
 Pontificatum accepit. Is Euphemio
 Episcopo Constantinopolitano litte-
 ras pacificas recusavit dare, *quod ne-
 quaquam è Diprychis nomen Acacii præ-
 dit.*